

Until The Morning Comes

4. 2.–1. 3. 2009

Dům umění / House of Art
České Budějovice
Kurátor výstavy: Jiří Ptáček

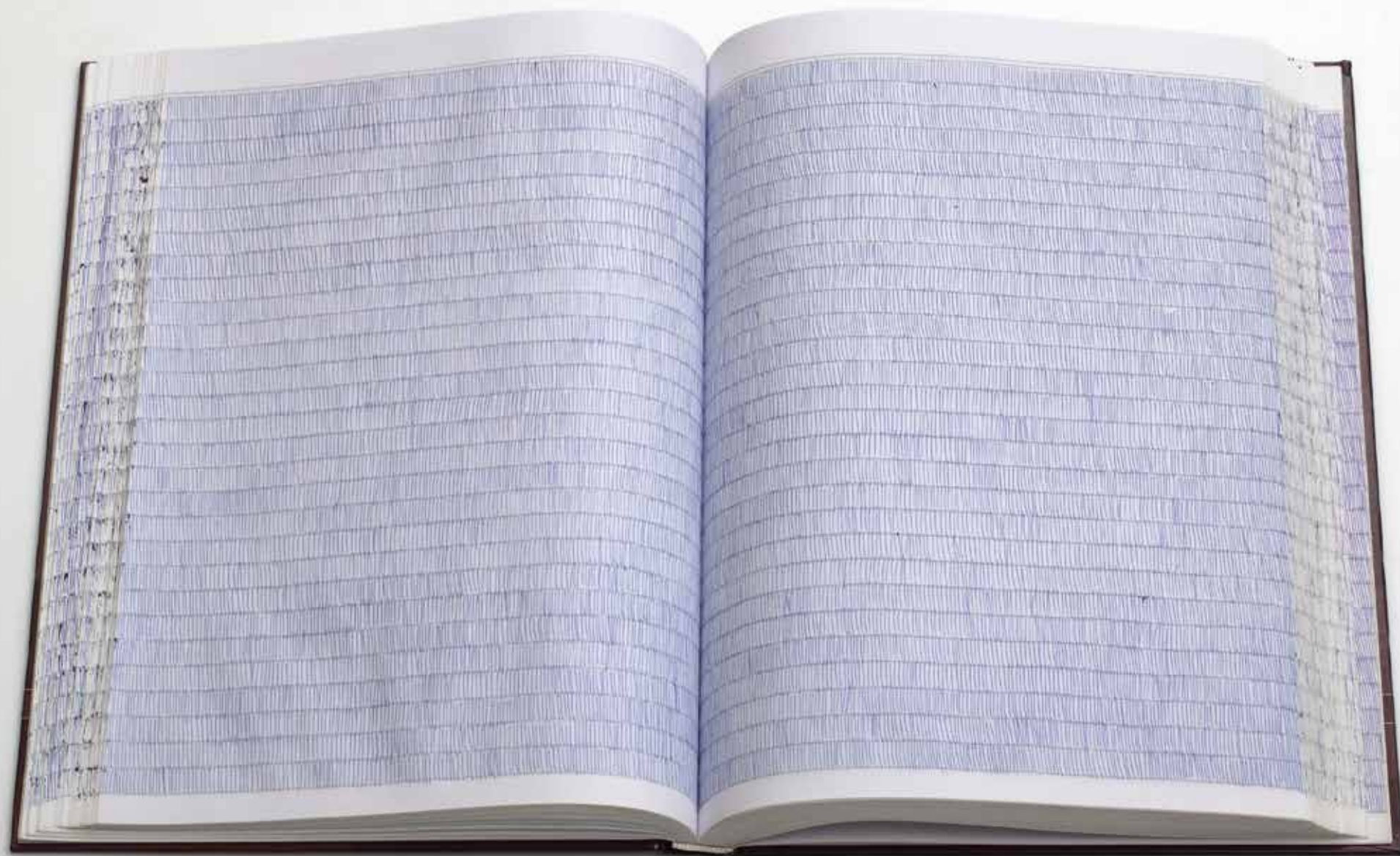

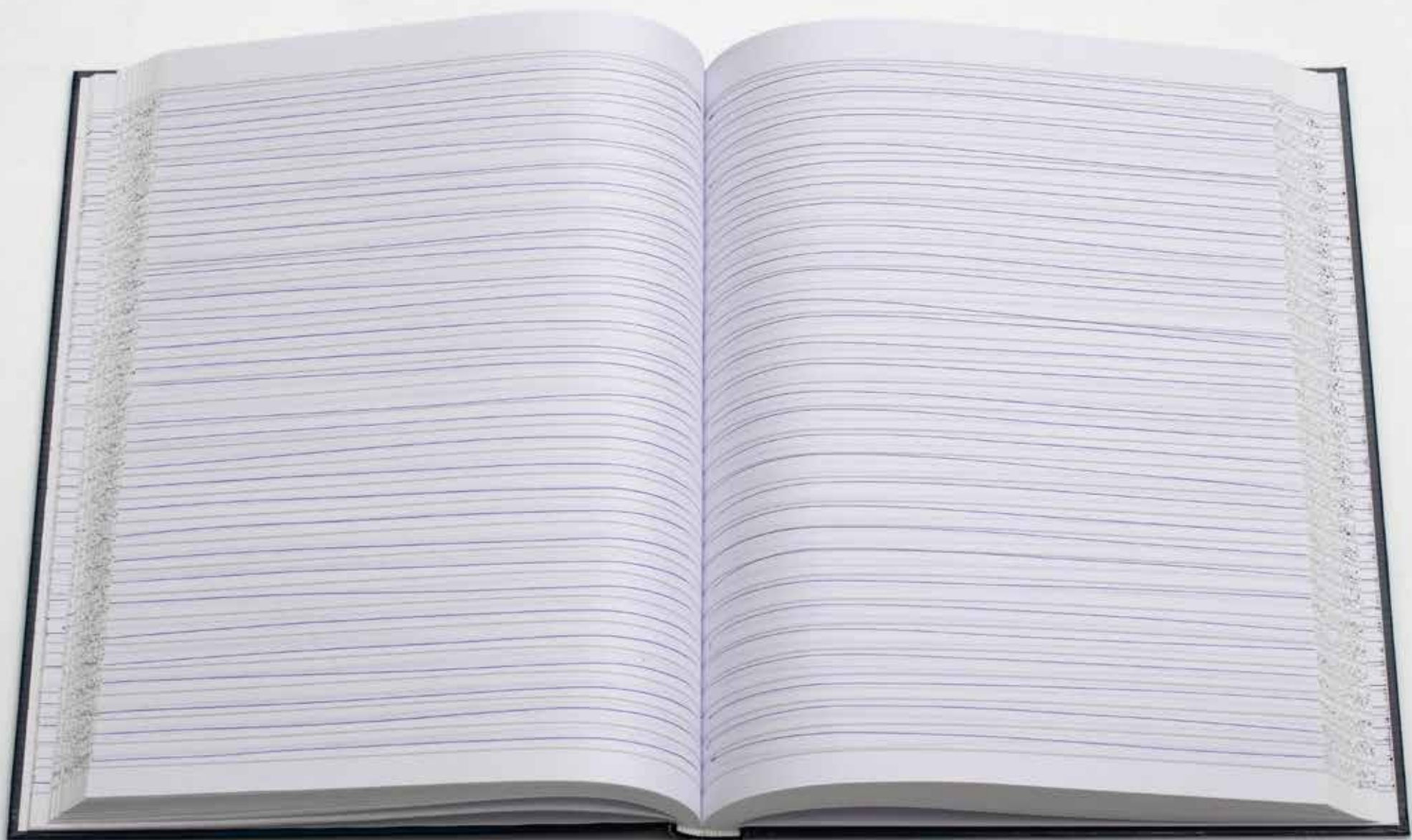

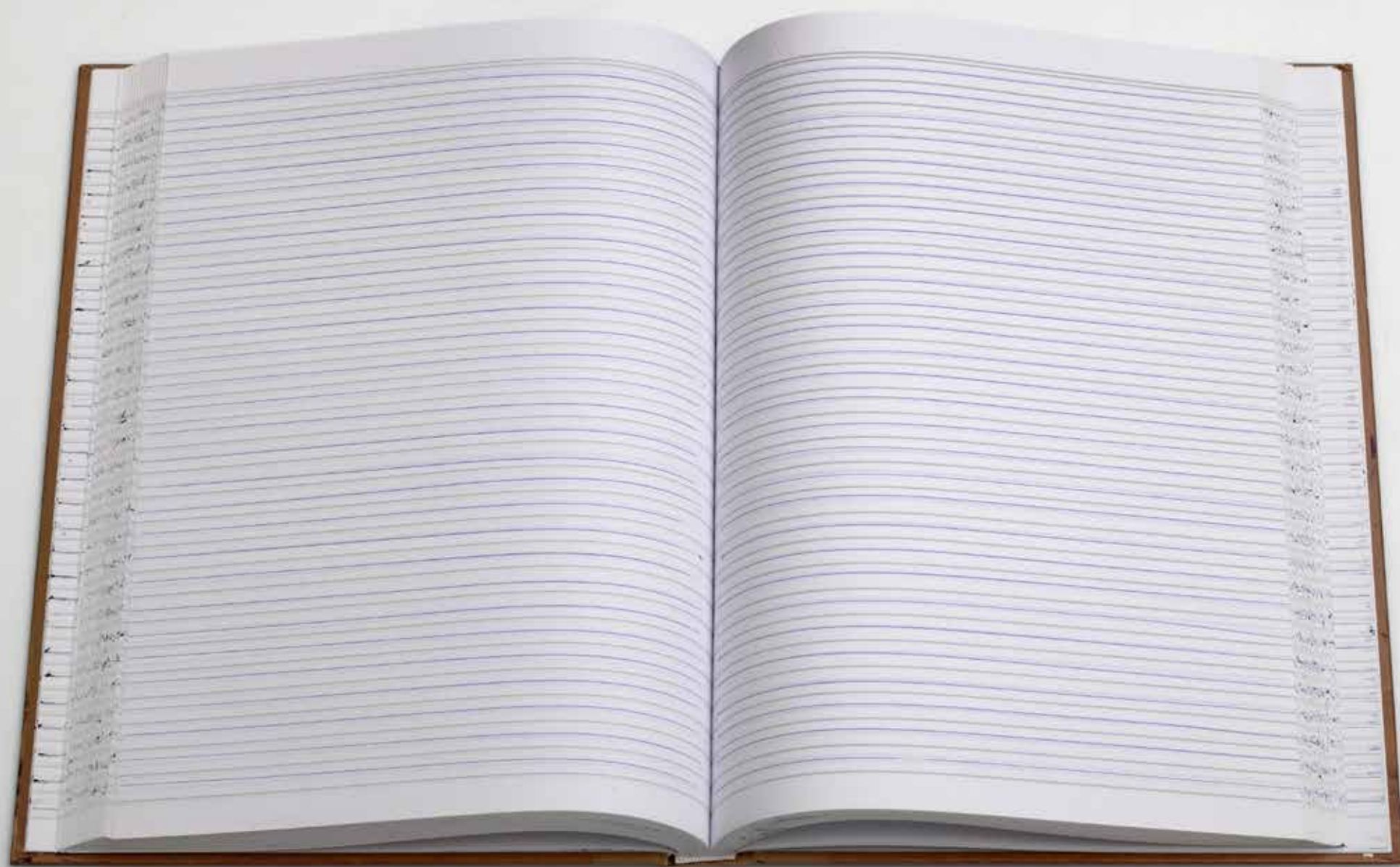

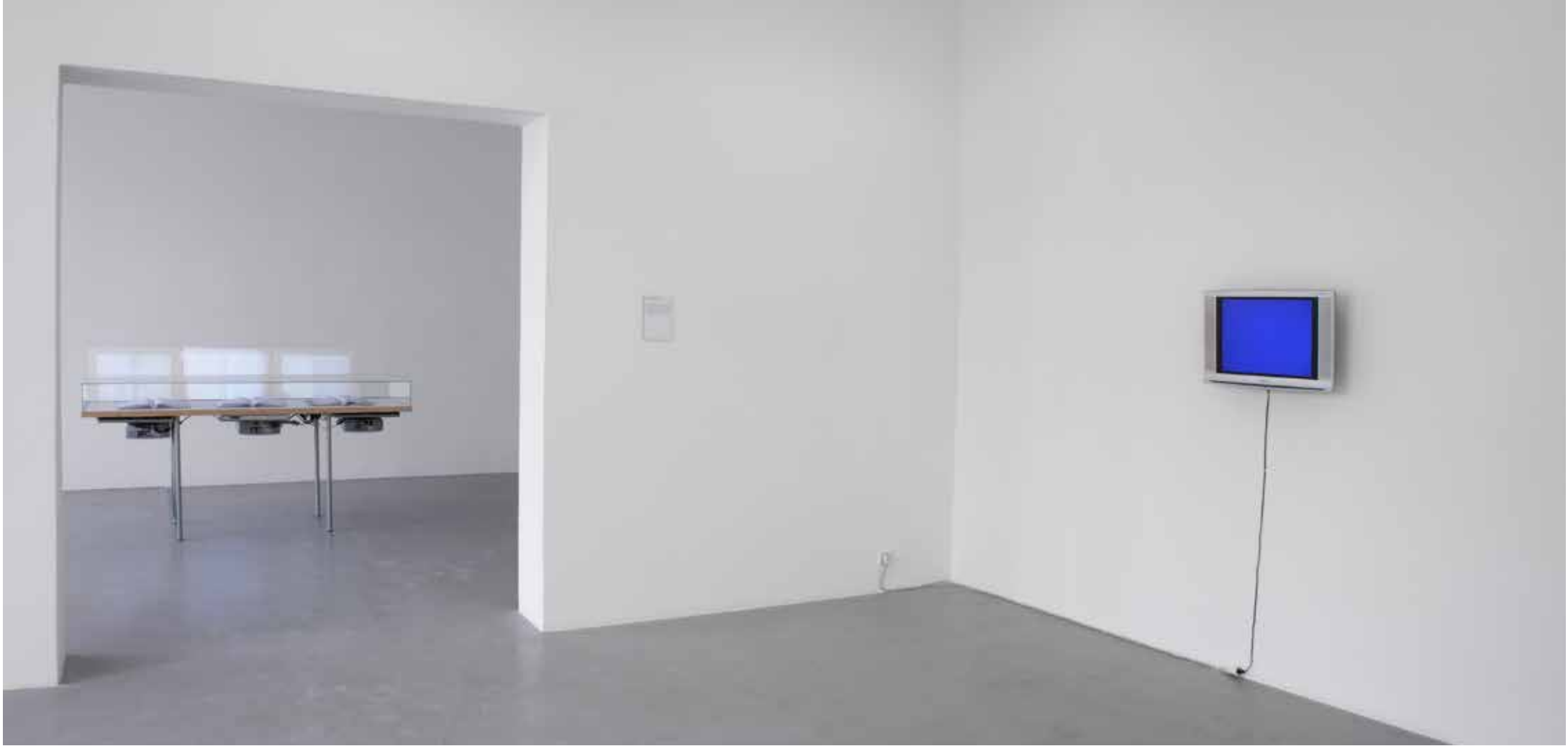

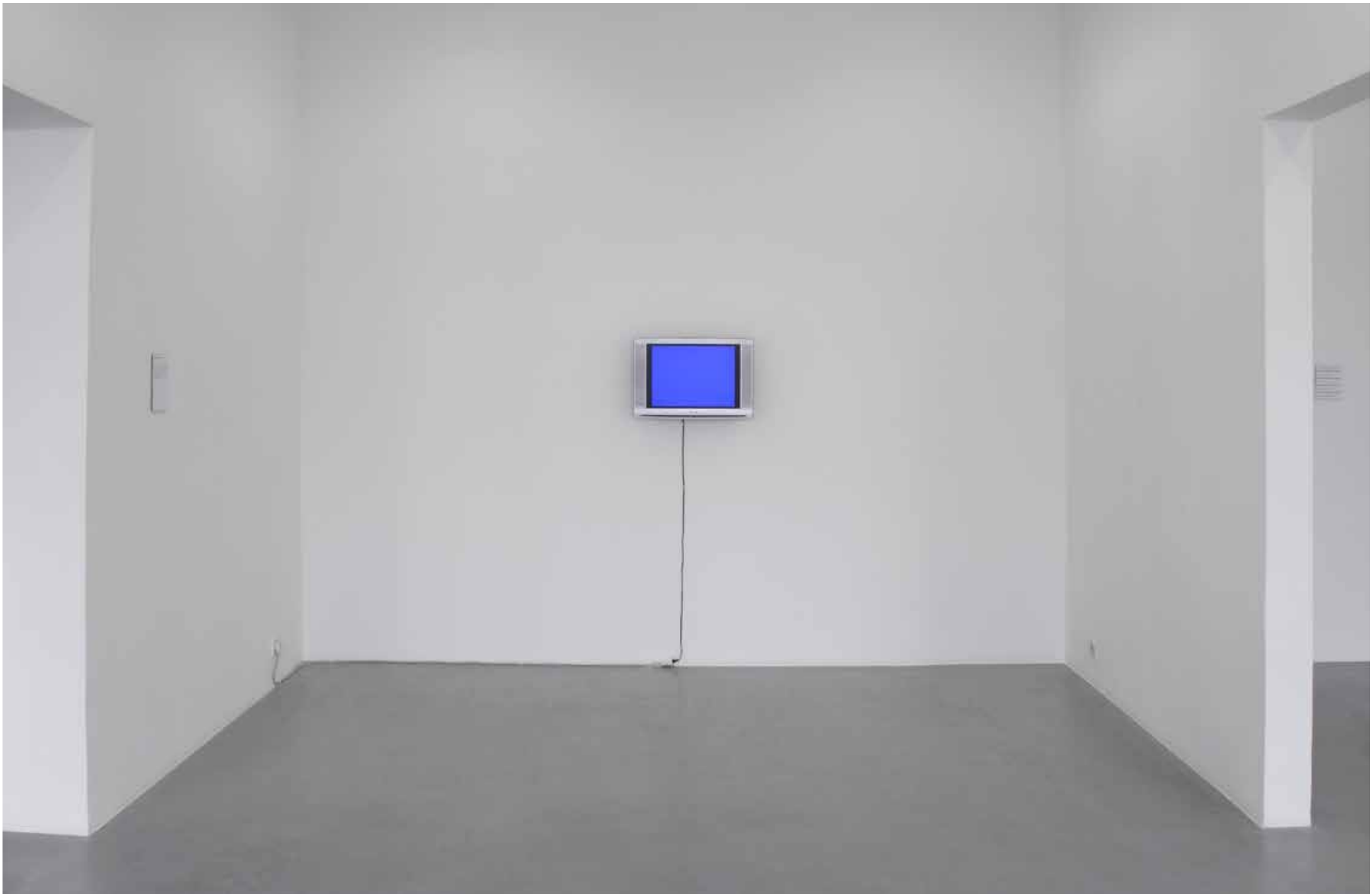

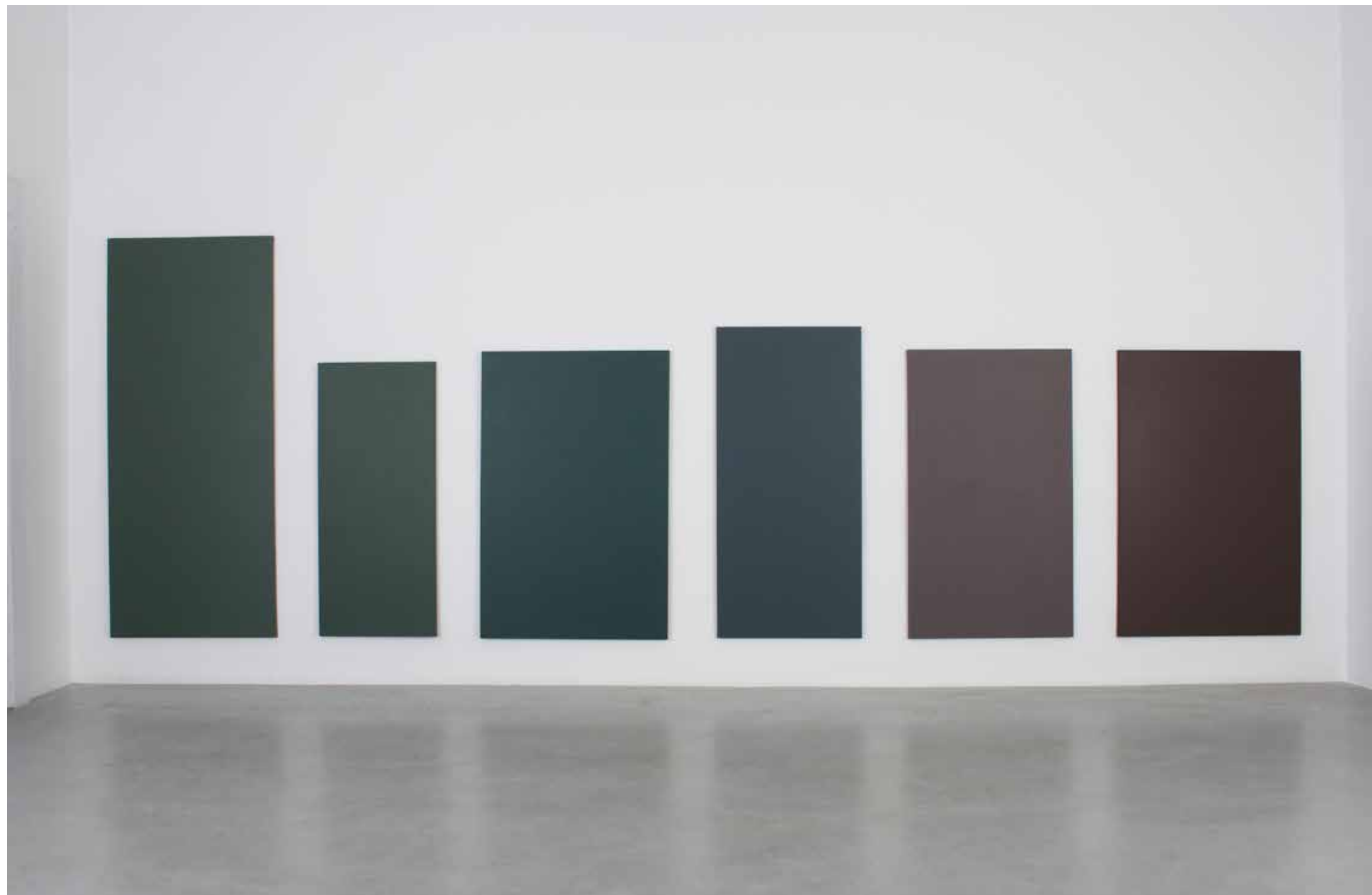

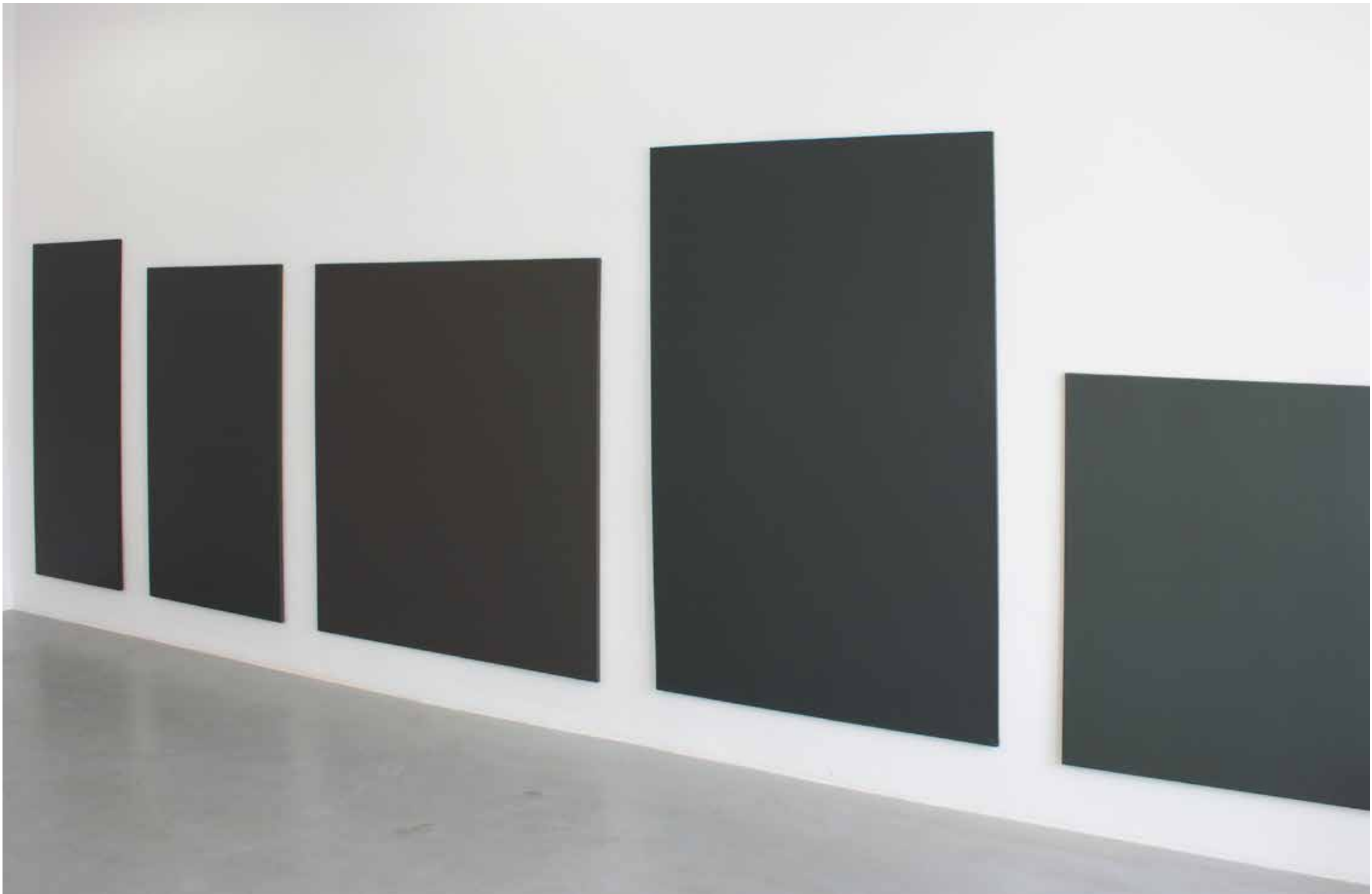

POPISKY:

str. 2–3
JAKO BY NIC
2009, DVD, 57 min. 36 s., smyčka

Video (animace) obsahuje postupnou číselnou řadu 86 400 číslic.Číslice jdou za sebou v šedesátkové soustavě, jaká se používá pro měření času. Jedna číslice odpovídá jednomu políčku videa. Na displeji jedna číslice reprezentuje jednu vteřinu, v reálném čase však jen jednu pětadvacetinu vteřiny. Délka videa je ohraničena délkou jednoho dne odpočítaného displejem. 24 hodin v tomto případě proběhne za 57 minut a 36 vteřin reálného času. Číslice jsou bílé na černém pozadí, evokují design displejů. Velikost čísel je dána šířkou/formátem videa. Jako zvuková stopa byly použity první tři tóny skladby skupiny Tindersticks, tóny se stále opakují v pomalém rytmu, který je protikladem zrychlení obrazu.

str. 2–5
A TOU NOCÍ NEVIDÍM ANI JEDINOU HVĚZDU
2009, DVD, 8 min., smyčka

Video obsahuje 23 různých početních operací. Jednotlivé operace jsou časově řazeny za sebou od jednodušších ke složitějším. Každá operace je vypočítávána kalkulátorem jen jednou. Přes odlišnost početních postupů je výsledek všech operací stále stejný. Nula.

str. 6–12
SOMETIMES IT HURTS
2007–8, 3 knihy (400 stran), kresba propiskou, 3x DVD

Tématem kreseb je kresba samotná. Systematické zaplňování řádků linkovaného bloku. Kresba přibývala chronologicky od levého horního rohu první stránky k pravému dolnímu rohu stránky poslední. Kresebným materiálem se stala modrá propiska a kancelářský linkovaný blok. Kresba je doplněna videem, ruce prolisťují celý blok od první stránky k poslední. „Smysluplnost“ listování blokem s identickými stránkami není nepodobná procesu vzniku kresby samotné. První kresba je tvořena systematicky řazenými svislými čárkami v prostoru mezi předtištěnými řádky v cca 1mm

rozestupech. Na jednom řádku je cca 200 čárek, na stránce cca 5 800, v celém bloku cca 2 320 000. K vytvoření kresby bylo potřeba cca 200 hodin intenzivní práce. Druhá kresba je tvořena vodorovnými čarami protínajícími prostor mezi předtištěnými řádky, pokud možno uprostřed. Čáry jsou kresleny podle ruky. Prakticky se jedná o jednu linku rozdělenou na 11 600 částí. Jedna část je dlouhá cca 21 cm, na jedné stránce cca 6,09 m, v celém bloku cca 2,436 km. K vytvoření kresby bylo potřeba cca 40 hodin intenzivní práce. Třetí kresba je tvořena vodorovnými čarami protínajícími prostor mezi předtištěnými řádky, pokud možno uprostřed. Čáry jsou rýsovány podle pravítka. Prakticky se jedná o jednu linku rozdělenou na 11 600 částí. Jedna část je dlouhá cca 21 cm, na jedné stránce cca 6,09 m, v celém bloku cca 2,436 km. K vytvoření kresby bylo potřeba cca 40 hodin intenzivní práce.

str. 12–13
SAG MIR, WO DIE BLUMEN SIND (ŘEKNI KDE TY KYTKY JSOU)
2008, DVD, 15 min., smyčka

Video (slide show) obsahuje 22 446 různě modrých obrázků. Každý obrázek odpovídá jednomu políčku videa. Každý je definován jiným odstínem modré barvy RGB spektra a je použit jen jednou. Jednotlivé odstíny se liší vždy o jeden bod. Systém výběru odstínů z RGB spektra byl zvolen tak, aby při co největším počtu různých odstínů byl rozdíl od základní modré barvy (R0, G0, B255) co nejmenší. Obrázky mají přiřazený číselný kód odpovídající barevnému složení, jejich pořadí pak sleduje tuto číselnou řadu. Jako zvuková stopa byl použit efekt napodobující zvuk zastaveného videopřehrávače. Cílem bylo vytvořit na pohled statické/prázdné video (blue screen) obsahující však obrovské množství „informací“.

str. 14–17
ONE NEVER CAN TELL
2009, 12 obrazů, akryl na plátně

Obrazy byly namalovány barvou vzniklou smícháním všech tub z běžně dostupných sad akrylových barev. Na jedno plátno byla použita vždy jen jedna sada. Formáty jednotlivých obrazů jsou odvozeny od formátů krabiček zmíněných sad, byly zvětšeny ve stejném poměru tak, aby barva ze sady stačila k pokrytí plochy plátna. Byly použity různé sady barev od různých výrobců. Každý obraz je opatřen opisem textu z balení, které bylo pro jeho

výrobu použito. Konečný odstín je prakticky předurčen výrobcem. Výsledkem je „nebarva“, ve které se mísí a zároveň navzájem stírají všechny obsažené barvy/informace.

Galeria 6, Flow Formula Acrylic, Winsor & Newton, 130x85 cm; Fine Acrylic 10, Artist's Acrylic Colour, Lefranc & Bourgeois, 185x80 cm; Louvre 12, Acrilic Studio, Lefranc & Bourgeois, 55x125 cm; Louvre 24, Acrilic Studio, Lefranc & Bourgeois, 110x125 cm; Marie's, Acrylic Colour, Shanghai SIIC Marie Painting Materials CO., LTD., 175x70 cm; Van Gogh 8, Acrylic Colours, Talens, 130x85 cm; Acrylic 10, Acrylic Colours, Koh-i-noor Hardmuth, 65x135 cm; Basics 24, Acrylic Color Set, Liquitex, 200x125 cm; Basics 6, Acrylic Color Set, Liquitex, 95x55 cm; High Viscosity 8, Studio Acrylics, Pébéo, 130x75 cm; Starter Set 10, Studio Acrylics, Pébéo, 160x90 cm; Starter Set 20, Studio Acrylics, Pébéo, 160x140 cm

LABELS:

p. 2–3
AS IF NOTHING HAD HAPPENED
2009, DVD, 57 min. 36 s., loop

The videoa (animation) contains a progressive row of 86 400 numerals. The numbers are in a sixty mode set such as are used to measure/record time. One number represents one frame of the video. On the display one number represents one second, in real time however only one twentyfifth of a second. The length of the video is marked out by the length of a single day as counted down by the display. In this case 24 hours takes place over the course of 57 minutes and 36 seconds in real time. The numbers are white on a black background, evoking the design of displays. The size of the numbers are given by the width/format of the video. Three notes of a composition by the group Tinderstics were used as a soundtrack, slowly repeating in a slow rhythm, acting as a antithesis of the sped up image.

p. 2–5
THAT NIGHT I DON'T SEE A SINGLE STAR
2009, DVD, 8 min., loop

The video contains 23 different arithmetical operations. The individual operations are ranked starting from simple ones to more complex. Each operation is calculated only once. Despite the differences of arithmetical procedures the result of all operations is always identical. Zero.

p. 6–12
SOMETIMES IT HURTS
2007–8, 3 books (400 pages), drawing by blue ballpen, 3 x DVD

The subject matter of the drawings is drawing per se: A systematic filling in the vertical line spacing of the lined notebook. The drawing grew chronologically starting from the upper left corner of the first page to the bottom right corner of the last page. A blue ballpoint pen and an office lined notebook were the drawing material. The drawing is completed by a video where hands are listing through the whole notebook form first page to the last one. The „Meaningfulness“ of flipping through the notebook with identical pages is not dissimilar to the process of crea-

ting the drawing itself. The first drawing is created by systematically covering the vertical spacing between the pre-printed lines within sparing approx. 1 mm. There are approx. 200 drawn lines in one row, approx. 5 800 on one page and approx. 2 320 000 in the whole notebook. Around 200 hours of intensive work was needed to create the whole drawing. The second drawing is created by horizontal strokes crossing the space between the pre-printed lines of the notebook, if possible in the middle. The lines were drawn freehand. In fact there is only one line parted into 11 600 parts. One part of the line is 21 cm long, on one page there is approx. 6,09 m and 2,436 km in the whole notebook. Approx. 40 hours of intensive work was needed to create the whole drawing. The second drawing is created by horizontal strokes crossing the space between the pre-printed lines of the notebook, if possible in the middle. The lines were outlined by the ruler. In fact there is only one line parted into 11 600 parts. One part of the line is 21 cm long, on one page there is approx. 6,09 m and 2,436 km in the whole notebook. Approx. 40 hours of intensive work was needed to create the whole drawing.

p. 12–13
SAG MIR, WO DIE BLUMEN SIND (WHERE HAVE ALL THE FLOWERS GONE)
2008, DVD, 15 min., loop

This video (slide show) contains 22 446 images of various hues of blue. Each image represents one frame of video. Each image is defined by a different hue of RGB blue and is used only once. Each hue differs by one point. The system for selecting RGB colour hues was set up so that with the highest possible number of different hues the difference from the basic blue hue (R0, G0, B255) was the smallest possible. Each image is allocated a number according to its colour composition, the sequence is then governed by these numbers. The soundtrack used is an effect enulating the sound of a videorecorder in stop mode. The aim was to crate what at first glance appears to be a static/empty video (blue screen) but contains a huge amount of "information".

p. 14–17
ONE NEVER CAN TELL
2009, 12 paintings, acrylics on canvas

The colour used on the pictures was produced by mixing colours from all

tubes of sets of acrylics colours readily available. For each painting there was exactly one set of colours used. Format of each of the painting is derived from format of the box of the set used for the painting. The dimensions of each box are scaled up so that the whole surface of canvas can be covered by exactly one set of colours. Different sets from different producers were used. Each painting is provided by a text that is copy pasted from the box of colours that was used for the particular painting. That way the final hue is practically predetermined by the producer. The result is a "no-colour" in which all entry colours/information mutually fuse as well as neutralize and diminish each other.

Galeria 6, Flow Formula Acrylic, Winsor & Newton, 130x85 cm; Fine Acrylic 10, Artist's Acrylic Colour, Lefranc & Bourgeois, 185x80 cm; Louvre 12, Acrilic Studio, Lefranc & Bourgeois, 55x125 cm; Louvre 24, Acrilic Studio, Lefranc & Bourgeois, 110x125 cm; Marie's, Acrylic Colour, Shanghai SIIC Marie Painting Materials CO., LTD., 175x70 cm; Van Gogh 8, Acrylic Colours, Talens, 130x85 cm; Acrylic 10, Acrylic Colours, Koh-i-noor Hardmuth, 65x135 cm; Basics 24, Acrylic Color Set, Liquitex, 200x125 cm; Basics 6, Acrylic Color Set, Liquitex, 95x55 cm; High Viscosity 8, Studio Acrylics, Pébéo, 130x75 cm; Starter Set 10, Studio Acrylics, Pébéo, 160x90 cm; Starter Set 20, Studio Acrylics, Pébéo, 160x140 cm

Jan Nálevka
UNTIL THE MORNING COMES
Dům umění České Budějovice, 4. 2. – 1. 3. 2009
Kurátor výstavy: Jiří Ptáček
Kurátor DU: Michal Škoda

TISKOVÁ ZPRÁVA

Jan Nálevka je vyhledávaným umělcem generace nad třicet, přesto je českobudějovická výstava Until The Morning Comes největším a nejbarvitějším veřejným vystoupením jeho kariéry.

Práce Jana Nálevky jsou vždy demonstracemi určité metody. Bývají založeny na objevu nějakého konkrétního systému či někde nalezené databáze, po které Nálevka vymýšlí postup, jimiž je absurdním způsobem naplňuje či do mrtě vyčerpává. Zatímco obvykle své samostatné výstavy staví na jednom projektu, pro Dům umění jich naplánoval pět.

Zmíněný „objev“ a jeho demonstraci vždy u Nálevky podmiňuje snaha po dosažení výtvarné formy vykazující shodu s tradicí minimalismu. Jako konceptuální umělec se z různých stran blíží ke své nejoblíbenější formě (a v rámci minimalismu také nejradikálnější) - k „monochromu“. A činí to jak v konkrétní podobě „jednobarevného umění“, tak v metaforickém smyslu, kdy se původně oddělené jevy slévají v jedno, splývají.

Nálevka je často kurátory vybírán na výstavy za to, že v některých dílech pracuje s konzumními produkty. Když ale například vystříhal s letáku obchodního řetězce fotografie všech nabízených výrobků a seřadil je za sebe v jedné dlouhé animaci, dosáhl efektu jednolité, ničím nestrukturované řady ztrácející svůj význam. Nezapne a prázdné reklamní slogany zase v jiné animaci nechal rychle promítat hlásku po hlásce, takže bylo téměř nemožné číst je. K jejich bezobsažnosti se přidala nečitelnost.

Podobně Jan Nálevka přistupuje k dílům pro českobudějovickou výstavu. Ve videu počítá matematické příklady, jejichž výsledkem je nula, komprimuje všechny vteřiny jednoho dne tak, že jejich střídání přestává být čitelné, linkuje donekončena sešity, takže vykoná mnoho práce s nezajímavým výsledkem. Pro všechny tyto úkony však má náležité vysvětlení, které publikuje v textech spolu s díly. Z nich vyplývá, že autor své kroky podřídil nějakému existující zákonitosti či zvyklosti, které pouze aplikoval sám na sobě.

Někdy Nálevka nechává určitý prostor náhodě, jako když sebere vlajky všech členských států EU, aby zjistil, jakého společného odstínu dosáhne, nebo na této výstavě smíchá všechny tuby z běžně dostupných balení akrylových barev a výslednými tóny natře plátna. Snad už z toho popisu jasně vyplývá, že Nálevkovy postupy obsahují humor absurdního rázu a sebeironický postoj ke své roli tvůrčího umělce. Kroutit hlavou nad jejich pošetilostí je namísto, pocítit absurditu, z níž trne úsměv na tváři, ještě víc. Nechat se okouzlit esteticky výraznými formami Nálevkových děl je správné jakbysmet.

Jan Nálevka - životopis
Po absolvování střední uměleckoprůmyslové školy v rodném Jablonci nastoupil Jan Nálevka (*1976) v roce 1994 na Fakultu výtvarných umění v Brně. Za šest let prošel ateliéry J. H. Kocmana, Petera Ronaie, Petra Kvíčaly a Václava Stratila. V současné době žije v Praze.
Samostatně Nálevka vystavuje od roku 1998 jednou či dvakrát ročně. Zato účastí na kolektivních výstavách obsahuje jeho profesní životopis dlouhý seznam. Z těch nejvýznamnějších jmenujme Insiders kurátorky Pavlína Morganové mapující proměny českého umění 2. poloviny 90. let (2004) nebo Hrubý domácí produkt v Městské knihovně Galerie Hlavního města Prahy v roce 2007. V téže roce byl Jan Nálevka finalistou Ceny Jindřicha Chaloupeckého.
S kurátorem Jiřím Ptáčkem spolupracuje poněkolkáté. Například v roce 2001 vystavoval přímo v Domě umění na jím sestavené kolektivní výstavě Sleva 20 procent. Zatím naposledy se jako host zúčastnil Ptáčkem pořádané výstavy Václava Stratila Jak se zachovat, když tě pozvou v Galerii Brno (2008).

Jiří Ptáček

Jan Nálevka
(Flash Art CZ&SK 11–12 / 2009)

Jan Nálevka, Until The Morning Comes
Dům umění České Budějovice, 4. 2. – 1. 3. 2009

Jan Nálevka koncipuje své projekty jako absurdní experimenty a vystavováním jejich výsledků se vystavuje řadě rizik – naposledy v budějovickém Domě umění, jehož program se dlouhodobě orientuje na minimalistické tendence. Forma Nálevkových prací by mohla být označena za minimalistickou, pokud se vám podařilo zapomenout na instalaci ze sepraných vlajek, plátna připomínající léčivé lyrické abstrakce a podobně. Formální strohost jeho galerijních výkonů je jen projevem jeho důslednosti. Prázdnota nespolehá na estetický potenciál jednoduchosti, je jenom prázdná. One never can tell. Jako by nic. A tou nocí nevidím ani jedinou hvězdu. Sometimes it hurts. Sag mir, wo die Blumen sind. Nálevkovy práce mají trojjedinou podstatu složenou z názvu, popisu a fyzického dokladu autorova konání. Názvem přečerpává emoce z jiné situace, písně či doby. Krátký text popisuje kroky, které autor podnikl, tedy jakýsi příběh. Je to ale opravdu to, co se mu stalo? Vzniklo umělecké dílo (video, obrazy či kresby), jehož materiálnost je opět zavádějící, protože jej pobyt v galerii předurčuje k navazování neperspektivních vztahů v množině postkonceptuálních prací. O co tu skutečně jde, hledejme uprostřed tohoto trojúhelníku, anebo někde mimo. Autor vystavuje své motivace, o nichž důsledně mlčí – ačkoli píše o svých „cílech“ a „tématech“.

Smíchané obsahy tubiček všech odstínů vytvořily řadu nebarevných monochromů, modrá na videu nepozorovaně odtikává o odstín méně, výsledkem usilovné práce s propiskou jsou tři různorodě vyčárkované sešity, čísla na displayi kalkulačky se přesypají přes početní znaménka, až se nakonec vždy rovnají nule, kam spějou i čísla odpočítávající framy videa pozpátku. Dispozice Domu umění umožňují chodit galerií pořád dokola, Nálevkovo dílo se dále vyvíjí nebo možná kamsi propadá, tohle čekání na ráno považuji za jeho dosud nejsilnější prezentaci. Jako by dokázal dát ticho víc nahlas.

Lenka Vítková